

[Hagen Hagensen.]

tingsafdelingen. Det gør jeg, og jeg tror såmænd, jeg vil blive ved at gøre det, selv om ministeren kan have mange andre gøremål, fordi der kan være grupper af folk, der mener, at de bliver gået for nær af den ene eller den anden skatteregel, og så vil jeg have lov til sammen med andre at pege på disse ting og undertiden få dem ændret — det er dog undertiden lykkedes på en række felter at få ministeren til at overveje og komme tilbage til sagen, hvorved man så har fået klaret tingene. I nogle tilfælde har jeg beklageligvis — som i går — ikke fået medhold, i alt fald ikke i første omgang.

Så vil jeg til slut sige en enkelt ting. Det ærede medlem hr. Johan Asmussen berørte spørgsmålet om ministerbilerne, som jeg også sagde nogle ord om uden for det høje ting i sidste uge. Jeg synes også, det ville være rigtigt, om denne grænse på 35.000 kr., der skal gælde for andre borgere, også kom til at gælde for ministre, og jeg kan da glæde mig over, hvis det bliver tilfældet, at se de højtærede ministre komme til at køre rundt i biler, der ved anskaffelsen kommer til at koste 18.191 kr., for det svarer til, at en borger skal betale 34.999 kr. for den vogn, han køber med skat på. Så billigt kan vi altså få ministerbilerne, hvis den grænse skal være gældende.

Finansministeren (*Poul Hansen*): Med henblik på de sidste bemærkninger kan jeg ganske bekræfte, at det ærede medlem nu og da rumsterer i småtingsafdelingen, selv om det måske var lidt store biler, det drejede sig om. Jeg kan — jeg ved ikke, om det kan virke noget beroligende på det ærede medlem — sige, at der i alt fald i den tid, jeg har haft med tingene at gøre, er fastsat en vis begrænsning med hensyn til de beløb, der kan anvendes til ministerbiler, så noget er der i alt fald sket i den retning. Jeg troede i øvrigt ikke, det var nødvendigt at diskutere det her, men på

den givne foranledning har jeg gerne villet give denne oplysning.

Jeg er aldeles ikke imod, at det ærede medlem eller andre tager de mindre spørgsmål frem, for jeg er da helt enig i, at det tit for enkelte mennesker kan have overordentlig stor betydning, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at de drages frem. Det, som irriterede mig en ganske lille smule, var, at det var galt, når jeg selv . . . (*Hagen Hagensen*: Det var ikke mig!) . . . Nej, det var ikke det ærede medlem, det ved jeg . . . når jeg selv på egen foranledning tog også de mindre spørgsmål op.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Foged, at det, at forslaget om lønmodtagerfradraget fremkommer nu, netop betyder, at det bliver taget op i den større sammenhæng. De andre ting må jo komme frem som et resultat af det, der nu sker omkring afgiftslovene m. v. Derfor ville det næppe heller være velset, hvis jeg i morgen kom med et forslag om udskrivningslov for 1966-67; det er heller ikke det rette tidspunkt til det. Men når noget skal ændres i ligningsloven, er tidspunktet inde nu, og derfor har det været nødvendigt at komme med forslag om denne sag. Jeg erkender, at jeg kunne have ventet med det til næste uge, men om det kommer 2-3 uger før eller senere, kan vel i denne sammenhæng ikke være afgørende; vi skal også passe på, at vi ikke vælter en hel bunke lovforslag ned over det høje ting netop i den sidste uge.

Må jeg sige om investeringerne og roen derom, at vi jo netop i regeringen har taget det standpunkt, at vi ikke vil foreslå de generelle regler ændret, bl. a. ud fra det synspunkt, at der ikke skal ske jævnlige ændringer her. Jeg synes derfor egentlig ikke, det er særlig velplaceret, når man i den anledning retter angreb mod regeringen. Jeg synes ikke, man kan sige, at det, at vi tager disse mindre ting frem nu, kan give anledning til, hvad jeg vil kalde almindelig uro omkring afskrivningsreglerne. Jeg vil tværtimod sige, at derved at vi har til-